

поєднавши її з фіолетовою сорочкою у великий горошок, у стилі «селянка». Чорний шарф та шкіряні черевики доповнили образ. Незбагненно, але вона й справді мала чудовий вигляд у тому, що більше нагадувало костюм клоуна. Бріджит була сміливою.

Медісон зітхнула. Їй знадобилось би трішки сміливості прямо зараз.

— Не думаю, що я можу впоратись із цим.

— Слухай, тобі варто було дослухатися до моєї поради та запросити Дерека з історичного відділу. Принаймні тоді б ти займалась палким сексом, а не жадала найкращого друга твого брата протягом усього весілля. Чоловік, який одного разу тобі вже відмовив, — смію додати.

Бріджит мала рацію. Вона була такою хитрою.

— Що мені робити? — запитала Медісон, виглядаючи з вікна свого офісу. Усе, що вона бачила, були сталь та цемент музею, розташованого поруч із її будівлею — Смітсонівського¹ музею, того, який завжди змушував її груди наповнюватися гордістю.

Вона наполегливо працювала, щоб стати однією з небагатьох привілейованих людей, хто міг працювати на благо цього неймовірного закладу культури.

Бріджит схилилася вниз до обличчя Медісон, знову повернувши її увагу.

— Ти одягнеш білизну для дорослих дівчаток та впраєшся з цим. Можливо, ти приховуєш секрет, невмируще кохання до Чейза Гембла, але якщо він досі не розпізнав твоєї дивовижності, то він точно психічно хворий і не вартий цих страждань.

---

¹ Смітсонівський музей розташований у центрі м. Вашингтон, США, на Національній алеї і є невід'ємною частиною Смітсонівського інституту.

— Знаю, знаю, — сказала Медісон. — Але ж він такий ... дратівливий.

— Як і більшість чоловіків, люба, — Бріджит підморгнула.

— Нічого страшного в тому, що я його не цікавлю. Це, звісно, розчаровує, але впораюсь. Я навіть можу йому пробачити, що він змінив свою думку, коли ми майже покохались. Ну, щось на кшталт того, — вона засміялась без особливого гумору та витріщилась на свою подругу з надією на те, що її зрозуміють.

— Але ж він постійно підколює мене, розумієш? Дразнить мене на очах у всієї сім'ї, ставиться до мене, як до молодшої сестри, у той момент, коли все, чого я хочу, — це добре його потрясти та роздягнути догола, — додала Медісон.

— Це лише одні вихідні, наскільки поганими вони можуть бути? — спитала Бріджит. Вона намагалась додати трішки гумору до ситуації, яка, можливо, приведе до найгірших вихідних у житті Медісон.

Кидаючи запрошення на свій стіл, Медісон відкинулась на спинку крісла та зітхнула, ліниво роздумуючи, чи телефонувати до історичного відділу.

Відколи вона себе пам'ятала, Чейз завжди був поруч. Завжди. Вони вирости в одному кварталі в передмісті Вашингтона. Її брат та Чейз були нерозлучними саме відтоді, отже, майже вічність. А це означало, що молодшій Медісон не залишалось нічого кращого, аніж вештатись за Мітчем та його друзями.

Вона ідеалізувала Чейза. Важко було цього не робити, із його чоловічою красою, простою доброзичливістю і, відверто кажучи, незаконно милими ямочками на обличчі. У дитинстві, та й у вже дорослому віці, у Чейза

була жорстка риса характеру, яка могла змусити серце дівчини тріпотіти у грудях. Він був тим хлопцем, хто роздер би на собі сорочку посеред жахливої сніжної хуртовини та віддав її безхатку на вулиці. Але в ньому завжди була ця невинна та небезпечна межа.

Чейз був не з тих, із ким варто було зв'язуватись. Одного разу в старшій школі один хлопець повів себе занадто грайливо з Медісон у своїй машині, що стояла на паркінгу напроти будинку її батьків. І саме коли Чейз уже покидав їхній дім, то почув приглушені крики-протести дівчини, адже рука того хлопця полізла туди, куди їй цього не хотілось.

Після тієї сутички хлопець не міг нормально ходити протягом декількох тижнів.

Ця подія майже зацементувала почуття щирого кохання, яке ніяк не помирало.

Усі, разом із її мамою, знали про те, наскільки все було серйозно щодо Чейза, особливо протягом старшої школи та двох перших курсів коледжу. Боже, це була всім відома річ, що де б не були Мітч та Чейз, Медісон неодмінно була десь позаду них. Як би сумно це не було — а можливо, і навіть жалюгідно — вона навчалась в університеті Меріленд тому, що там навчались вони.

Усе змінив її перший курс університету, коли Чейз відкрив свій перший нічний клуб.

Після цього... вона робила все, на що була здатна, щоб уникати Чейза. Не те, щоб це спрацювало чи щось таке.

Хтось міг би подумати, що в такому перенасиченому місті, як Вашингтон, округ Колумбія, вона з легкістю могла б уникнути цього щурячого виродка, але закони природи виявились жорстокими та невблаганними.

Чейз був усюди. Вона винайняла одну з менших квартир, розташовану на другому поверсі галереї, а через

декілька тижнів після цього він купив один із пентхаусів¹ на верхньому поверсі цієї ж будівлі. Навіть на сімейних святах хлопець та його брати завжди були бажаними гостями за столом її батьків, оскільки вони ставились до Гемблів як до власних синів.

Тренуючись у спортзалі, він приходив, щоб позайматись із гантелями рано-вранці, поки вона робила щоденну розминку на орбітреці². А коли він ставав на бігову доріжку? Ох, хто б міг подумати, що литкові м'язи можуть бути такими сексуальними? Її провини не було в тому, що вона витріщалась і, можливо, трішки навіть пускала слину на себе. Може, упала раз-другий, хай йому грець, коли витирав чоло краєм футболки й підіймав її, показуючи кубики пресу, які мали такий вигляд, ніби хтось устроїв валики для фарбування під його шкіру.

Хто б тоді не відволікався та не падав?

Дідько, коли Медісон ходила до продуктового магазинчику на розі, він також опинявся там, пробуючи на дотик персики своїми напрочуд довгими пальцями — пальцями, які, без сумніву, знали, як перебирати струни гітари так само добре, як доводити жінку до піку сексуального шаленства.

Тому що вона точно знала, ох, як знала, яким вправним він був.

Звісно, до цього моменту половина Вашингтона, найімовірніше, також знала, наскільки класно він володів своїми руками.

— У тебе такий вираз обличчя, — Бріджит підійняла свою брову. — Я знаю цей погляд.

---

¹ Пентхаус — це велика квартира на даху багатоповерхового будинку.

² Орбітрек — аеробний тренажер, що забезпечує правильну роботу серця і дихальної системи.

Заперечуючи, Медісон замахала головою. Їй справді варто було перестати думати про його пальці, але не було жодного варіанту втекти від її юнацької пасії — реальне втілення будь-якої фантазії, яку вона уявляла. Захоплення, яке вона не переросла, і причина, через яку жоден хлопець у її житті не затримувався довше, аніж на декілька місяців, хоча цей маленький секрет вона забере із собою до могили.

Чейз був для неї уособленням нечисті.

Дійсно, неймовірно гарячим, але антихристом.

Раптом стало занадто гаряче, вона смикнула за край блузки й нахмурилась, дивлячись на запрошення. Це всього-на-всього чотири дні посеред романтичних, вишуканих виноградників. Там будуть сотні людей, і навіть якщо вона буде змушена мати справу з Чейзом протягом репетицій та самого весілля, вона легко знайде креативні способи, як його уникати.

Але нервове тріпотіння внизу її живота, захват, що гудів у її венах, говорив протилежне, бо, насправді, як їй було триматись подалі від єдиного чоловіка, якого вона коли-небудь кохала... і хотіла понівечити.

— Кинь мені той довідник із працівниками, — сказала після всього Медісон, цікавлячись, чи міг бути Дерек ще вільним.

...

Дорога до Гіллсборо, Вірджинія, ранком середи не була болючою, оскільки всі інші люди рухались до міста у своїх щоденних справах, але Медісон їхала так, ніби в неї була співбесіда в NASCAR¹.

---

¹ Це американський вид автомобільних гонок, де гонщики змагаються на закритих кругових трасах у модифікованих автомобілях, базованих на масових виробничих моделях.

Очевидно, що вона запізнювалася на бранч, зважаючи на те, що її телефон розривався від сповіщень: пропущені виклики від її мами, яка думає, що Медісон викрали у великому, злому місті і зараз її утримують, щоб отримати просто безбожну суму грошей; чотири текстові повідомлення від її брата, котрому було цікаво, чи знає вона, як орієнтуватись на автомагістралі, тому що зрозуміло, що молодші сестри не вміють керувати автомобілем; голосове повідомлення на пошті від її батька, який попереджав про те, що виникли проблеми з бронюванням.

Стукаючи своїми пальцями по керму машини, вона примружила очі, коли сонце пізнього травневого ранку відбилось від знаку «З'їзд».

Прокляття.

Кинувши погляд на свій мобільний телефон, адже знала, що за мить той задзвонить, вона виїхала на іншу смугу та повернула в наступний з'їзд, щоб мати змогу повернутись до місця, де вона мала бути.

Вона б не запізнювалась і не була такою... збентеженою, якби провела попередню ніч спокійно складаючи речі як звичайна, емоційно-стабільна жінка близько двадцяти п'яти років. Була б успішною, психічно здоровою жінкою, попри ті нарікання, що вона змушена йти пліч-о-пліч до вітваря з Чейзом, тому що, на її думку, це було просто жорстоко. Факт того, що в Дерекі побачення з іншою на цих вихідних, тому він не зміг би її супроводжувати, досипало солі на і так відкриту рану.

Її телефон перестав дзвонити в той самий момент, коли колеса її автомобіля «чарджера»¹ торкнулись пра-

---

¹ Чарджер — культовий автомобіль виробництва компанії Dodge, що належить концерну Chrysler Corporation.